



18. szám.

Ápril 29. 1876.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16. kr.
 Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadó-hivatal:** Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempereille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek: egyedül **Láng Lipót és társa.** I. nemzetközi hirdetések felvételi rodájukban **Budapestben, FÜRDŐ-UTCZA 1-SŐ SZÁM.**

XXVIII kötet.

MÁJUS ELSEJE.

Menyasszony a tavasz, ma tartja
 Ékes nászünnepe,
 Megtért ezernyi dalnok adja
 Hozzá a vig zenét!
 Ha látni vágysz, Pestet keresd meg,
 Ajánlani merem:
 Hiába, nincsen párja Pestnek
 Szép május reggelen!

Mit nyersz falun? Egy hosszú póznát
 Kis ablakod alá!
 Uj bécsi kendőt, s tarka szoknyát
 Aggat hived reá!
 Számodra talmi smukkot itten
 Olcsó bazar terem . . .
 Hiába! Pestnek párja nincsen
 Szép május reggelen.

Mulatni vágysz? Ülj omnibusra,
 Csak egy hatos a bér!
 Husz perczre — tetet törve, zuzva —
 Városligetbe ér!
 Oltod szomjad krajczárnyi vizben,
 S nyelsz port töméntelen . . .
 Hiába! Pestnek párja nincsen
 Szép május reggelen.

Sétára indulsz kedveseddel,
 Hallgatva a zenét;
 Nagyon olcsó, fizetni sem kell,
 De nem is illenék.
 Ha tán pénzt szedni jönnek, innen
 Odább állsz csendesesen . . .
 Hiába! Pestnek párja nincsen
 Szép május reggelen.

Csolnakra ültök, majd te hajtod,
 S lánykád kormányhoz áll,
 Ha a lapát feltörte markod,
 Az óra is lejár!
 Egy órai kéj nem lesz ingyen,
 Fizetsz keservesen,
 Hiába, Pestnek párja nincsen
 Szép május reggelen.

Napestig kedv! Hurccolkodásra
 Sem kell gondolnotok,
 A kegyes házi úr magára
 Vállalja gondotok!
 Majd eltesz ő jó helyre minden
 Butort szépségesen,
 Hiába, Pestnek párja nincsen
 Szép május reggelen.

NE HAGYD MAGAD

Nyomoruságos elbeszélés

JÓKAI MÓRTÓL

III.

Egy vesztére született házi úr.

(folytatása és vége.)

DE MÁR erre a szóra a kávé és a teke-őr is tapsolásnak indultak.

A két nyári kabátos fiatal ember pedig lelkesülten hajtvva fel a pohárban megmaradt vízvezetéki italt (nem mondhatjuk, hogy »vizet.«) ezzel zárta be nemzetgazdászati értekezését.

— És akkor, a mikor én majd ilyen nagy úr leszek; üveges hintóban járok, audentiákat osztok; lesz rá gondom, hogy olyan törvényt készítsenek, a minél fogva mind azon polgártársak, a kiknek a birtokát potom áron elvesz-tegették, azt mint visszakapják. Ennek az lesz a neve, hogy »neoacquistika.« Nem is példátlan törvénykönyvünkben. S akkor ön polgártárs oda lenn, ismét visszatülhet a házába és ültethet paprikát, ha még kiadja az idő. Ön pedig, háziúr polgártárs, meg fogja látni, hogy »honoris non mutant mores.« — Én még nagyméltóságos úr koromban is minden délután ide fogok járni ozsonnára az úr kávé házához. Lehetetlen, hogy egyszer össze ne találkozzam a kisaszszonyával a kapuban. Meglehet, hogy akkor épen eső fog esni. Én felajánlom neki a hintómat, ő arra azt feleli, hogy jó erkölcsű leánynak nem lehet idegen úr hintóját elfoglalni. Erre én felfedezem a kisaszszonynak, hogy hiszen régi ismerősök vagyunk az édes papával, s engedelmet fogok kérni, hogy meglátogassam. Arra ő a papához fog utasítani. Én egyenesen azon fogom kezdeni, hogy komoly szándékaim vannak s boldognak fogom magamat érezni, ha elválhatlan kapcsokkal fűzhetem magamat e szeretetreméltó családhoz. A kisaszszony testvérét kinevezem miniszteri titkárnak: ott nem lesz semmi dolga. A papát nemesi rangra emeltetem: »Edler von Szalonnávár« előnévvel. Az esketési szertartást pedig maga az esztergomi primás fogja végezni. —

És akkor azután uszni fogunk a boldogságban és örömben! — A főkérdés csak az: hogy meg tudjuk érni ezt az időt! — Ez a tudományok tudománya. — Mert, hogy elérjük, annyi bizonyos. — Csak türelem kell hozzá és kitartás. — A mostani nyomoruság csak átmeneti korszak. — Olyan, mit a tengeri betegség az utazónak. A mint száraz földre lépünk, egyszerre vége lesz. — Én tehát addig is, míg rám kerülne a sor, szép rendesen eljárók betüket igazítani a nyomdába naponkint ötven krajczárért. Hiszen csak fél napig vagyok szegény ember; a másik felét (mikor alszom) úgy élem át, mint egy herczeg. — Ön, excellás polgártárs (ne vegye titulusunak, kérem, »ex:« »ki:« »cella:« »pincze; »excellás« »pinczéből kitett«) duplán jobban van szituálva nálamnál; mert ön a köbányai sertés hizlalóban hordja a moslékot egy forint napszám mellett s a disznónak ünnepnapon is kell moslék, nem ugy, mint az olvasó közönségnek. — Ön pedig házi úr polgártárs, előveszi addig, a míg ama boldog idők bekövetkeznek, ismét a vágó asztalt, a melyen anynyi szép nótát lemuzsikált hajdan a kettős baltával s még egyszer megismerteti az epedő közönséget azokkal a felséges kolbászkákkal, a mik mellet pirulva bujhatnak el a frankfurtiak és bécsujvárosiak. (Hisz azzal hazafiui érdemet is fog szerezni azonfelyü.) A nagyságos aszszony egészsége is mindjárt visszatér, mihelyt a hús füstölő egészséges tavaszi levegőjét szivhatja ismét. Az én kedves reménybeli sógorom pedig egészen boldoggá lesz téve, ha azt, a mit az atletikai-klubban szerzet, a vivás tudományt, hozzá méltó ellenfelek legyőzésével érvényesítheti üldöztvén frischlingeket, mangaliczákat minden reggel — Csak azt a drága jó kisaszszonyt méltóztassanak figyelmeztetni, hogy a varrógép mellett ne üljön egész nap; mert az megrontja a mellet; elfogyasztja az életerőt; kimeríti az idegeket, ő ne dolgozzék olyan sokat. — Hiszen csak rövid ideig tart ez az egész. Ugy vegyük, mintha színészek volnánk; aztán az volna szerepünkben, hogy most szegény emberek vagyunk, aztán dolgoznunk kell. Mentül jobban tudjuk adni a szegény embert, annál nagyobb lesz a dicsőség és a jövedelem. S mikor vége lesz a darabnak, akkor levetjük a ron-

gyainkat, lemoszuk a kezünket Bimsteinnel s egyszerre azok vagyunk megint. — Aztán háladatos szerep a szegény emberé, a ki dolgozik. A ki dolgozik, nem jut eszébe zúgolodni. — Ha a hitelező meglátja, hogy az adósa dolgozik, békét hágy neki. Még az ördög sem viszi el az embert akkor, mikor a mestersége szerszámját látja a kezében. — A kik dolgoznak, nem veszekednek egymással. — A ki dolgozik, nem szegényli magát senkitől; a munka minden aristokratikus rangfokozatok legmagasabbika. — A ki dolgozik, az az egyedüli úr a földön. — A ki dolgozik, az nem esik kétségbe. — No hát, tisztelt polgártárs, házi úr! adja a kezét: ugye nem téveszti össze többet a cukros dobozt a gyufás katulyával? — — Nem kívánok semmi hálálkodást; ingyen teszem, nem került semmibe. — Ezüst medalliont sem fogok igényelni azért, hogy egy ember életét megmentettem a kávé pohárból. — Hanem ha valami jót akar tenni velem, s csakugyan komolyan veszi mind azt a mit itt beszéltem, akkor kérek valamit. — Óh nem azt, hogy engedje meg házához járnom: engedje kisasszonyát megismernem. — Mire való volna az nekem: a mig ilyen szegény ördög vagyok? — Minek lopnám el az időt egy olyan derék kisasszonytul, a ki az alatt is másolhatok, s abból az anyámnak van kenyere. — Hanem, ha megérdemlem, és megteheti az úr: — ajándékozza nekem a drága jó kisasszonynak a fényképét. »Addig« nekem az is elég lesz.

»Akkor« majd talán a neveiket is megmondják egymásnak.

Az unokaöcs fájdalma

VAGY:

hogyan kell a gyermek nélkül elhalt, gazdag nagybácsik halálát gyászolni.

ROCSMÁROS bort ide! tele ezt az asztalt!
Hej engem még levél így meg nem vigasztalt —
Az-az mit is mondték? még soha sem támadt
Zaklatott lelkemre ily pusztító bánat . . .

Fekete pecsétés nagy levélbe írva:
Gazdag nagybátyámat ma teszik a sirba.

Mint szélvész, mely fákat csavar ki tövestül,
Ugy süvöldött e hír lelkemen keresztül,
És mint a rohanó ár a hegyoldalon,
Szivemen barázdát vés a nagy fészkelőm:

Mert jobban nem tapad gomba a vén fűzre,
Mint a hogy volt sorsom nagybátyámhoz fűzve.

Ő volt, hová lelkem felüdülni jára,
Mint a szarvas jár az erdő patkójára,
És ábrándos szivem az ihletnek szárnyán
A költészet rózsás völgyeit bejárván,

Hogyha fellángola s minden bút feledett:
Ő adta meg hozzá a kellő kenetet.

Soh'sem is felejttem . . . de ábránd, el veled!
Minek jobban tépni a sajgó mély sebet?!
Szivemnek balsam kell, mely enyhít vigasztal:
Bort ide hadd teljék — üveggel az asztal,

Aztán hadd zengjen föl a bánatos ének . . .
Nagy-bátyám engem tett meg — örökösének.
GAJDÁCS PÁL.

Interpellatió.

Gondskodott-e már az igen tisztelt miniszter úr a felől, hogy az uj meter mértékek a más világra megküldesse-nek, hogy beteljesülhessen az irás eme mondása: A milyen mértékkel mérsz te másnak, olyan mértékkel mérendenek neked.

Gyors utazás módja.

Egy baranyai faluba, hol a föld népe faczipőben és harisnyában jár, kirándul egy jó kedélyű kocsissal, a nem messze lévő Pécsről a számtartó uradalmához sok tartozván a faluból.

Be is czitáltatott vagy 20 embert a falu házához elintézni az ügyes bajos dolgokat. Az alatt künt kocsisa, hogy a rengeteg hidegben szórakozása legyen, a tisztességet tudó svábok által kívül hagyott faczipőket összekeverte. Sokáig lévén azonban bent az »ur,« hogy unalmát elülze, tele is öntögette vízzel. Ugyanazon kevert állapotban össze is fagyott benne a víz.

Hogy aztán mit csináltak az atyafiak, azt nem hallottam; de annyit tudok, hogy azóta mindig emlegeti a jó öreg számtartó, hogy oly gyorsan még soh'se jött haza X.-ből.

A KIK MINDIG EGYMÁST SZIDTÁK.



EGYETÉRTÉS. Üdvözlünk, óh Napló, hogy köztünk a külön vámterület közös. Fogadd hódolatunk jelét e neked szentelt faklyák füstjében.

PESTI NAPLO. Örvendünk, óh bajtárs, hogy megérkezett a rég sóvárgott pillanat, mikor Egyetértés-re jutottunk

Az „erős“ paprika.

Paprikáról híres falu

Borosdban „Igriczi“

Messze szállni vágyott hira,

Mert a haza piczi.

Tizenkét zsák paprikával

Kesely Gergely bácsi

Berlinbe ment, jó reménnyel

Sok jó márkát látni.

Nagy Bismarcknál beállított:

„Uram, fejedelmem,

Hét hét óta kutyaolok,

Ne hagyj itt elvesznem.

Fünek-fának kínálgom

S a paprika nem kell:

Jaj ha kiüt a háboru

A feleségemmel!

Megijed e szóra Bismarck

„Asszony“ — nagyhatalom:

A paprikát mind megveszi

Kap a jó alkalmon.

Márka mellé ráadásul

Szép ordót is adott:

„Három szál paprika fölött

Görbe aczél kardot.“

A kard „éles nyelvet“ példáz

Az is szur vág gyilkol.

Kit a kigyó egyszer megmart,

Fél ártatlan gyiktól.

* * *

Falujánál nagyobb hira

Hős Gergelynek. Nevet:

„Csakhogy egyszer rászedhettem

A fránya németet!“

Öreg Kálmán diák.

Egyik liba, a másik lud.

» AH kedves nagysám, be rég epedtem szellemdús társasága után. Nem is képzelheti, mennyire unatkoztam falun. Csupa unalomból udvarolni kezdék a szomszédom lányának, de fogalma nincs róia, az a kis lány milyen nagy liba. Gondolja csak; egyszer a kertben ülünk, én valami szépet akarok mondani s így szolok: »Gyönyörű fürtei közt a zephir játszadoz.« Mire ő fejét hátra kapja s ijedve kiált: »kérem mindenre vegye ki onnan, én úgy irtozom attól.« Hahaha; mit szól ehhez nagysád?

— Nos, hát kivette neki?

Még is hát kapunk valamit Bécsből.

Mikor a minisztereink Bécsbe mentek alkudozni, azt mondtuk nekik, a mit az egyszeri spártai asszony, ki e szavakkal nyujtá át csatába induló fiának a pajzsot: »vagy ezzel, vagy ezen« (A csatában elesetteket pajzsra fektetve szokták haza hozni.)

Most már valószínű, hogy csatába indult minisztereink nem pajzsos térnek vissza, de pajzsos.

Mátyás királynak Bécsben örzött pajzsával tudniillik, melyet az ottani bizottság az árvizkárosultak javára rendezendő kiállításra idekölcsonöz.

Mitől él az ember sokáig.

X. püspök is megtartá a kinevezéssel járó szokásos lakomát, azon különbséggel, hogy arra, a szokásos vendégekben kívül, egy neki is gratuláló 108 éves öreg is meghitt.

Beszédközben a nagy időket élni szeretők, nem mulaszthatták el kérdezni a jó öregget, hogy mivel élt, hogy ily hosszú nyúlt élete? Elmondá aztán, hogy szeszes italt soh'sem ivott s többnyire, könnyű tejes ételk valának táplálékai.

— Hát kérdé a többi között egy kíváncsi; tud e még e környéken ily idős embert valahol?

— Hogy ne? válaszolt ez — hiszen a bátyám is él még.

Hát az hol van? — kérdék csodálkozással.

Hát kint a pinczében; már eddig bizonynyal tökrészeg — rendszeren reggelre szokott hazatántorogni.

Tessék most elokoskodni rajta, hogy lehet sokáig élni?

„DAS MÄDCHEN FÜR ALLES.“

— Titkos történet ápril 23-án, az esti órákban. —



Domitienája van a szabocsiu hűvön,
Hát még milyen nagyon ott lenn a kapuban!

Domitienája mint mindenre kész dícto :
Lesi baka : „mik’ lesz má’ vége, mikkó??“



Nem várhatjégit se ő, se a Zuzska,
Türömfü elhervad, a baka sem lusta;

„Rexúmkertáj, urak, tessék odébb állni,
Fussom csak nekem van itten conferálni.“



Régi usus jogán elfoglalja posztját,
Elgőzölnek onnat, kik a tárczát'osztják.

O pedig Zsuzskával — minthogy jött a végett —
Meköti a nemzetközi egyezséget.



Zsuzska elmegy mosni, baka maga marad,
Egyszer csak feléje közelít egy alak :

„Ne busuljon, lelkem, galambom kis hamis, —
Kikerül belőlem, ha kellek, Zsuzska is.“

Szerelmi lant.

Csak el kellett vennem ?!

*Ketten ültünk rózsával a' kertben,
Az örömtől csak úgy dagadt keblem.
Megcsókoltam, átöleltem hévvel ;
Ki nevezné azt az érzést névvel,
Midőn visszaadta ? — Csak el kellett vennem ?*

*Szép virágok nyitlak a kis kertben . . .
Oda mentünk mi is mind a ketten.
Egy bokrétát — „égő szerelemből“ —
Oda nyújtott égő szerelemből . . .
— Égő szerelemből csak el kellett vennem ?!*

*És bementünk a mamához egybe,
Kértem tőle „hadd járhatnánk jegybe.“
A mamának kosár volt eszébe,
Tán jó lesz a kérő kezébe.
Mit tehettem róla, csak el kellett vennem ?!*

Rikhtancs Geda.

Krónikás adomák.

Fiat justitia.

Valami sertésöl miatt nagy torzsalkodásban élt a két szomszéd: egy becsületes csizmadia egy tiszteletreméltó kalapos mesterrel. Vagy hogy műnyelven szóljunk: a »lábtyü« művész a »fejtyü«-művészszel. A nap minden órájában átköszöngettek egymásnak a palánkon át, és sokszor úgy összemosolyogtak, hogy enyvelgésükre az egész utca összecsódlott. A csizmadia szerszavas ember volt, nagytekintélyű czéhmester, s a mellett született politikus és diplomata. Nem csoda hát, hogy az okügy a nemes vármegye elé került, s deputatio küldetett ki helyszíni szemlére. A küldöttség elnöke gr. Vay Ábrahámnak a legkisebb porczikája sem kívánta színről-szinre látni a kérdéses ólat, miért is magához rendelte a panaszló csizmadiát: hátha szép módjával kettévághatná a gordiusi csomót: valarint »az dikics az fonalat.«

»Nohát, kedves barátom, mondja meg csak jó lélekkel, mennyire becsülheti azt az ólat?« faggatja a gróf a csizmadiát.

»Bizony mlgos Uram, testvérek közt is megérhet 15 frtot.«

»Fogja barátom a pénzt s azzal szent legyen a béke.« — »Megköszönöm méltó alázattal

kegyes uri grátiaját, de nekem nem pénz kell, hanem tiszta igazság.«

S evvel sarkára fordulván Sas uram, nagy indíttatással hagyta el a vármegye házát.

Bizony csak kikellett menni a grófnak (akárhogy kívánta is, hogy Sas uramat a sas rugja meg) a küldöttséggel: a birói szemlét felvenni a peres ól »helyheztetése« felől.

Mikor ért volna többet a pamlag?

Deák Ferencz Sz . . . barátjánál tartozkodott kit hitelezői perekkel ostromoltak s ép ez időben egy keményszívű hitelezője által végrehajtással is üldöztetett.

Bejön a végrehajtó Sz . . . házába, az ingóságokat lefoglalandó — s a végrehajtás azon szoba butorzatának lefoglalásán és megbecselésén volt vala kezdendő, melyek egyik borpamlagán Deák heverészett, tartván ebéd után siestát s ritka flegmával sziván cabannos szivarját, nézvén a nagy semmibe ezuttal minden komolyabb gondolatok nélkül, — midőn nyugalmából a végrehajtó s társai confidens hangja zavarta fel, kik a pamlagot megbecsülni s a lefoglalt tárgyak leltárába felvenni szándékoztak.

— Keljen fel a tekintetes úr, — mondja a végrehajtó, hogy a pamlagot megbecsülhessük.

— Ha rajta feküdném persze kevesebbet érne egy szegény deákkal, válaszolt az öreg úr. felkelt, s a pamlag megbecslése s a leltárba letti felvétele után újra lefeküdt.

Hogy haragszik az arisztokrata?

Gróf Nádasdy Paulai Ferencz váci püspök várta esztergomi herczeg primássá leendő kineveztetését, midőn titkára előre értesítve lett, adná urának gyengéden értésére, hogy Kopácsy József, akkori veszprémi püspök, lett e méltóságra előléptetve — ki egy veszprémi szegény fuvarosnak fia volt. — A titkár ebéd felett értesítésére adja a gróf püspöknek mellőztetését.

Nádasdy azonban nyugodtan tovább evett mondván:

— Es ist mir halt ein Kutscher vorgefahren.

A tatár Kán.

MINDEN félreértés elkerülése szempontjából szükségesnek tartom mindjárt itt az elején kijelenteni, hogy a fennirt magas állású egyéniség nem ázsiai, hanem — fogjuk rá — piripócsi születésű, s nem is annyira fejedelem, mint inkább az én laktársam, foglalkozására nézve első éves jogász.

Ismerősei régi idő óta »tatár kán«-nak hívják, mert báránypőr süvege és hosszú kámzsája (becses maradványok bagolydiák korából) önkénytelen a tatárok fejedelmére emlékeztetnek. Most már valódi nevén nem is igen ismerik.

Tatárkán barátom szenvedélyes zenész, ámbár az óramuzsikáltatáson kívül semmi más instrumentumon nem játszik. Annál szívesebben hallgatja azonban a zenét, kivált a zongorát s aztán étude vagy csárdás, reverie vagy keringő, skala vagy kóló a mit játszanak, ő mindazt — Terpsichore hü követője — lelkesült rugdalódzással kíséri.

Mikor én még ezen jeles oldaláról nem ismertem, játszottam neki egy könnyű, játssi ütényű részletet a »költő és paraszt« operából, mit ő keringőnek vélvén, rögtön neki fogott a táncznak. Én elmosolyodva figyelmeztetem:

— Ne ugrálj Tatárkán! Nem walczer ez hanem opera.

— Vagy úgy!

— Hanem, — mondtam — ha már oly nagy svungban vagy, majd húzok én neked egy talp alá való csárdást.

Eljátszottam aztán neki ugyanazt az operarészletet sub tituló csárdás, mit ő ismét örült lábbalvaló kaszálassal kísért.

De azért még most sem hiszi el, hogy ő keringőt és csárdást ugyanazon operanótán tud táncolni.

Tatárkán barátom, mint minden szépnek és jónak kedvelője, kiváló hajlammal viseltetik a vászon személyek iránt.

Azon háznak első emeletén, melyben mi a másodikon lakunk, van egy csinos varrólány, ki iránt Tatárkán platói szerelemmel viseltetik. Erről egyelőre ennyit.

Tatárkán barátomnál pechesebb embert nem ismerek.

Egyszer rávettük, hogy menjen el borért, hiszen ő könnyebben megteheti, mint más, mert az üveget a kámzsa alatt szépen elrejtheti.

Beleegyezett. Elment.

Hozta is már a telt üveget az első emeletig, de főlebb nem is hozta, mert itt szemközt találkozott szive hölgyével s e pillanat zavarában úgy neki talált rugaszkodni a második emeletre vezető lépcsőnek, hogy mindjárt az első fognál hanyatt vágódott. A palack üvegből lévén, eltört s a bor árulkodólag, folyt a kámzsa alól.

S mindez az »ő« jelenlétében.

Valóban némely embert vérig üldöz a sors.

Ez eset egészen elkéséríté. Miután szencsétlenségének oka legnagyobbbrészt kámzsája volt: rögtön testhez álló kabáttal, süvegét is kürtő kalappal cserélte fel. Így is csak Tatárkán maradt.

Eme külső metamorphozist követő héten, hogy az elegancia tökéletes legyen, kézelőket vásárolt. A viláért sem merete a zsebébe tenni, nehogy a gyanús zsebkidomborodás ismét üvegfélt gyaníttasson. A kezébe sem merete hordani, mert még azt gondolják, hogy papirba takart üveget hord. A czilinder alá rejtette tehát.

Hazajövet az első emeleten ismét találkozik Dulcineájával. Most már sokkal jobb ismnrősök voltak. Udvariasan köszön. De oh malheur! a mint a czilindert leveszi, repetáldók a szégyen és gyalázat.

Még az nap hazautazott Piripócsra. Ép a napokban kaptam tőle egy boldogságtól áradozó levelet, melyben tudósít, hogy megválasztották jegyzőnek s hogy a jövő hóban megtartja lakodalmát a szomszédjok lányával, kit gyerekkora óta ismer és szeret.

Sorsát senki el nem kerülheti.

A PROFÉTA ZÁSZLÓJA.

Bontsd ki Mahmud azt a zászlót,
A Proféta zászlaját,
Az alatt tartjuk a zárszót:
Maradnak-e a raják?

Herczegovczok és bosnyákok
Sziátok az iradét?
Majd meglátom ha most rátok
Rohanok, h o g y k i áll meg?

Igérgettem eget földet;
Mindent, mit kívántatok!
De a ti szemetek görbe
S nem látjátok a napot.

Azt mondjátok, az ígérét
Szép szó: ha hogy megadják;
De a mit én megígérek:
Sose látják a raják.

Jól van, tehát mátol kezdve
Azt mondom, hogy n e m a d o k;
Hanem a bõrit v e s z e m l e
Annak kit megfoghatok!

TAVASZI PIMPÓK!

(Irhatta volna Áványikorgókornél is.)

VIGAN enyeg a napsugár
Bárány mekeg, szól a béka.
Somfa virit a dombtetőn —
Birkézik a sok poéta. —
Megverseli szegényt tavaszt,
Gondol vadat, zöldet, nagyot.
Szánd még isten e szép hazát;
Bocsáss reájok e fagyot! —

*

Vártunk kikiricset, rózsát, ibolyát,
Mit szende lányka gonddal szedeget. —
Lám a tavasz is milyen csalfa már —
. . . . Hoz e helyett uj — minisztereket. —

*

Még a mult farsang ivadán
Megkértem a kezét Madám,
S im itt a tavaszi idény;
Még sincs hozzá semmi remény,
Madame szive szörnyen kemény.

Nem nyílnak a kertí virágok
Nagy félelmők vagyon nekik,
Fejőket sem merik kidugni
Hogy majd adó alá vetik.

*

Ágnesneknek hívják a boldogtalant,
A ki elkárhozott már itt alant, —
Ő volt nekem sokáig jobb felem.
A sors ellen ő opponált velem.
S mégis az átkozott varró leány
Egy okvetetlen böjti hajnalon
A vásárussal fusiot csinált,
S én itt maradtam a szélső balon,

A megfogyott kutya.

B... gróf n ügyvéde ismeretes arról, hogy
a gróf haszonbérleti irányában kiméletlen, annyira,
hogy ritka az a haszonbérlet, kinek pert ne akasztana a
nyakába, vagy pedig per nélkül is el ne zaklatná a bér-
letből.

A mult év tavaszán, D— . ügyvéd resignálta L—.
haszonbérletnek a gróf egyik birtokát, és a többek közt
egy nagy kutyát is rá bízott a haszonbérletre. Mint-

hogy pedig attól félt, hogy a kutyát jól nem tartják :
megmérte azt; a kutyának súlyát a szerződésbe fel-
vette, kikötvén, hogy a haszonbérlet a kutya megsová-
nyodása esetében, egy bizonyos összeget megtéríteni
tartozik.

Három hónap mulva D—. ügyvéd! a birtokra le-
jött s a haszonbérlet, kérdőre vonta, hogy van a kutya?
mire ez egyik juhászát, kinek őrzé sére a kutya bizatott,
a *kutyával* együtt előhivatta.

— Csak a mázsára a kutyával — mond D—.
ügyvéd — mert már láttom. hogy nem kapott semmit
enni.

Megmérték a kutyát és hat fonttal könnyebbnek
találták.

Haszonbérlet és az ügyvéd csak egyre gondoltak :
t. i. a kutya-hus deficit miatt a megteritendő kárpótlási
összegre; de nem ám a juhász, ki zavarba nem jött, és
így vágta ki magát és a haszonbérlet:

— Hiszen, téns ifju uram, már hogy ne volna az
az a kutya — akár husz fonttal is könnyebb, mikor
azóta 10 kölyke lett.

MAGYAR ÜZLETEK KÜLFÖLDÖN.

— A kereskedelmi szerződés kilátásai. —

A BORSODI atyafinak, ki Berlinbe vitt paprikát
eladni, fényes speculatioja több honfitársunkat elcsábít-
tott, kik szintén a külföldön próbálják meg szerencsés-
jüket:

Mézgáti cukrászszegéd Finnlandba megy fagyal-
tot készíteni.

Sziksósi szegedi szappanyos nagy mennyiségű
szappant küld Ethiopiába s reméljük versenyezni fog
az ottani piacon.

Zsiga uj magyar honfi és kályhavető Nubiába
indul.

Bőrrontó szücs mester egész hajót rakott meg deb-
reczeni subával; a kassereknél nyílt üzletet.

Virányosi jeles műkertészünk a Saharában fog
körutat tenni s az ottani helyviszokot tanulmányozza.

Fellegi esernyő gyáros Egyiptomot látja el jeles
gyártmányú esernyővel.

Különben a mint hírlík a borsodi földit egy ber-
lini cirkusbirtokos megfogadta s be fogja mutatni,
mint oly csuda szörnyet, ki a legerősebb mérget (pap-
rika) eszi s az atyafinak nem lesz más dolga, mint a bá-
muló berlini publikum előtt paprikás szalonnaevést pro-
dukálni.

— No ezt már lehet érteni, volt D. ügyvéd válasza, és megelégedve távozott el a haszonbérletől.

A juhász pedig és gazdája, a haszonbérlet, tán még most is neveti, hogy mily könnyen le tudták rázni a nyakukról a büntetést; mert a kutya még is csak — kan kutya volt.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMANYTARA.

Egy levél 1560-ból.

Sayous André asszony Condé hercezeghez

(Bourbon Lajushoz.)

Higgyen nekem a Herczeg és készítse magát a halálra, mivel már nincs ideje a védelemre. Ki önt meg akarja buktatni, barátja az országnak, mert senkiséb bünösebb önnél. Mind azok, akik nemes tűzökben a király java iránt önt bünösnek állították, mondhatom, becsületes emberek, és egy általában nem megvásárlottak valának. Nagy részt veszek azon szenvedésekben, melyeket okoz ön életében: elnem hallgatható, hogy ön halálos ítélete senki előtt sem nagy titok! azon gazemberek, mert mind azokat így fogja ön nevezni, kiket ön vádol, joggal érdemlik a megjutalmazást, épen azon joggal mint ön a halált, melyet önre szántak, egredül a hiúság hitetheti el önnel, miképen csupán érdemei csinálnak ellenséget önnek, nem vétkei tettei pusztán az ok a megbukásra. Tagadja el ön arczátlanul, a milyennek ismerjük; valami módon tagadja el, hogy a vétkezés tervezéseiben és az összeesküvésben czinkos. Nem úgy van mint, előre hitték volt, hogy lehetetlen bizonyítványokat szerezni.

(E levél igaz értelme úgy jö ki, ha a páratlan sorok, első, harmadik, ötödik stb. sorai olvastatnak.)

Levél czimek:

Pi. ci.

Virág Istvány urnak

utosa pota Döm sőd.

Tíz forinttal terhelt: két darab ötös, a summa pedig tisz forint

Dabra.

„An Herrn, Publiche Walzmühle in

Budapest.“

Izsák Márkus Urnak

per express

Budapest
poste restante

„Elias, siralmas történetek kiadó hivatalának

Budapesten.“

Siriratok.

Itt nyugszik Sánta Erzsébet, ki is élt ez világban 37 év, házasságban 18, özvegyiségben 13-at.

Óh sirhalom, gyász koporsó!
Itt nyugszik a Furó László!
Kit síratnak a nemzetek!
Özvegy, árvák és mindenek!
Áldás béke hamvajékon.

Bizonylat.

Mely szerint alant írottak herelesen igazoljuk, miszerint jelenleg városunkban lakó S Gy mól-nár és gépésznek — a gépészeti tanulmányairól a Budapesti magyar királyi tekintetes technikus hivataltól nyert bizonyítványát biztos tudomásunk szerint egy kis borjú több a molnárságáról szálló bizonyítványával együtt a rokjának bel zsebéből, mivel az rajta nem volt, kitepte, megörlötte és elnyelte.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státio utca 80-ik szám alatt.

Budapest. 1876.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:
egyedül

LÁNG LIPOT ÉS TÁRS.

I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájukban, Budapestén
Fürdő-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metari

POLLAK.

T. cz.

Van szerencsénk ezennel értesíteni, hogy

budapesti főraktárunk

f. évi május 1-től kezdve

Budapesten, Deák-utca 9. sz. alatt

létezik, és hogy annak képviseletével

KÉMÉNTZY FERENCZ urat

budapesti kereskedőt bízunk meg.

Ajánljuk legjobb hírnévnek örvendő, ismert szolid készítményű gyártmányaitukat, u. m.

cs. k. szab. tüzetlen és betörés ellen biztos

pénz-, könyv- és okmány-szekrényeket.

tűz és betörés ellen biztos ajtókat, erszényeket chatouille-okat, másológépeket, pecsét-sajtókat; továbbá:

mindennemű cs. k. szab. biztonsági záratok

házi kapuk, szobaajtók, raktárak, íróasztalok, fiókok, ruhaszekrények, bőíróndók stb. számára, ugyszintén

biztonsági lakatokat minden nagyságban,

különműsen bátorokodunk a mi legujabb, különös edzési eljárás szerint és sajátosan szerkesztett

cs. kir. szab. patens szekrényeinkre

cs. k. szab. patens-szekrény-betéteinkre

már meglévő szekrények számára, és

cs. kir. szab. patens-erszényeinkre

figyelmeztetni, melyek szakértők és tudományos tekintélyek egyhangu ítélete szerint a bizottságilag eszközölt beható vizsgálatok és legszigorubb próbák alkalmával: szűrők, vésők, kalapácsok ellen eddig el nem ért **ellenállási** erőt tanusítottak.

A legszolidabb, legelősebb és leggyorsabb szolgálatról mindenkit biztosítunk.

Az első osztrák szekrénygyár-részvénytársaság, e.

Wertheim F. és társ.

Váci-utca 16-dik szám.

Tavaszi időszakra

legnagyobb választék a legujabb és legdivatosabb

női felöltönyök

Terno, bársony és selyemben francia minta után

H. Farkas és társ. Budapest, Váci-utca 16-dik szám. 148

Assicurazioni Generali

A főügynökségnek eddig a József-téren 10-ik szám alatt fenn-állott irodái az intézet házában: Budapest, Dorottya-utca 10. sz. alatt léteznek.

Egy fiatal nő

őhajt egy magánosan álló urnát mint gazdasszony mielőbb elhelyeztetni. Szives megkereséseket kéretik „A. G. 109” alatt Láng Lipót és társ. f. nemzetközi hirdetések felvételi irodájukhoz Budapest, fűrdő-utca 1. sz.

Nyolcz teljes népies regény csak KÉTFrtért:

Az olasz boszúja. Az isten utjai. A gyújtogató. Az elhagyott bánya. Jós és csaló. A falusi rablók. A kártya-jóslat. Az ártatlan elítélt. Kapható az összeg

beküldése vagy utánvétel mellett

RAUTMANNFR. könyvkereskedésben. BUDAPESTEN, 3. Koronautca.

Nyári mulattató czikkek.



Indiai függő hálószék

Ezen kedvelt, máris általános használatba jut hálószék csel-szerűségük a kell melegségűvel fgyva igen ajánlandók, szobában, de leginkább szabadban igen kényen alkalmazhatók. Minden egyes darab csinos magával vithető toktal van elhelyezve

1-86 sz. 50 font horderejű forint 2.70

2-ik szám 300 fontnak frt 4.85, 3-ik szám 1000 fontnak 6.85.

Uj vas feszítőkkel ellátott hűtőgőz darabja 14 frt.

Halászló sétabotok, 2, 3, 4, 5-8-ór hosszabbíthatók frt. 1.50,

3.30-ig, nagyobbak kerekkel ellátva s b. 14-16 kr.

Zsinórral ellátott halhorgok 10, 15, 20 kr. 1.50-ig

**Egyes angol halhorgok száza 35 kr. Mesterséges ro-
varok és fók egyeb ezen m-rlás ghoz tartozó czikkek.**

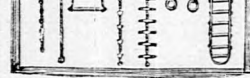
Lepkefogó hálók 40 kr. Botanizáló szelencék 1.40-3.

Gyermekleves készítőeszközök, Volans-játékok.

Karikáztató botok, tucartja frt 1.20, Karikák tucartja frt 1.20

Sípláták 4-6 táncdarabbal gyermekek számára 9-30 forintig.

**Borszesszel használható papír legsböbök (hajók)
nagyságuk szerint drba 45, 70 kr, frt 1.20, 1.60, 1.86.**



Torna-eszközök.

1. sz. Mészölétel esemékkal frt 9.-

2. " Síma maszokótel . frt 5.40

3. " Trapez . frt 6.60

4. " Mészölétel fogomball frt 7.80

5. " és 7. sz. Kötélhagessó . frt 9.-

6. sz. Kötél karikával párja frt 7.85

**Torna-golyók minden nagy-
ságban szilont 30 kr.**

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. **Rugany íróeszközök frt 3.50-5.**

**Uj tökéletes tornakészlet maganzók részére szobá-
ban és szabadban használható frt. 14.50**

Rugany-labdák és ballonok, 8 krajcártól

Kuglizó bábuk, frt 2.25. Lignum sanctum golyók

33/5" átméretűek frt 1.50-3.-

**Színes papír tumpások díszes német táncstermek és
keretek kiválgatására, darabja 20 krtól 1 ft-ig.**

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapest

írásbeli megbízások uránvé mellett gyorsn eszközületnek.

1 ft. Alkalmi vétel! 1 ft.

Egy „Philadelphia” elegans nyá íkeltme férfi-ka-
lap, könnyebb, zsebb és tartósabb a szalmakalappal. Meg-
rendeléseknél a fejbőség mérete keretis. Csomagolás 25 kr.

**25 kr. Egy eredeti japán zárható legyező, melyek
sajátos elegans kiállításra tanusodik valódiságról.
Celszerűsége föllmulja az Európában készültet.**

**35 kr. Egy darab bú-
vös csodától ele-
gáns toll-tartóval, mely egyszer-
relen vízbe mártva, napenkénti hasz-
nálat mellett magában tartal-
mazza az egy évre szükséges
tintaanyagot.**

**1 ft 80 kr. Egy darab gőz-
títő, fargarézből készű borszess-
lámpával és kis katiannal ellátott
gyepeske, melyvel eddig el nem
ért tökéletes módon tisztíthatni a
pipaszárat.**

**1 ft. Egy az időjárásról elő-
re jő-16 barát, mely eredeti
kiállítás mellett meg egy hev-
mérő is tartalmaz.**

**60 kr. Egy lovagló-ostor.
mely egy darab rhino-
ceros-bőrből van kirágyva s é p oly
celszerű, mint elpusztíthatja.**

**60 kr. párija „ven-
ters” című valódi ameri-
kai harisny-kötök-
nek, melyek ezüst-
sodronyból készültek.**

**85 kr. Egy zsebbeli
68 zetolo
nyári s iva tárcsa -
Sáinte ilven cigarett-
teknek 35 kr.**

**20 kr. egy párisi,
a fülemüle
dalait természetű n
utánzó érc-pip vagyis
csodamadár**

**35 kr. Egy össze-
hajtható
zsebbeli bőr ivópohár
fenyémásvolt bőrből.**

**8-90 kr. 1ft - 1.30.
minden nagysága szür-
ke és színes rugany-
labdák.**

**35 kr. Egy új párisi talumá-
gy 38 42 46 50 54"
hosszn, mindkét oldalán hordható,
barna b-lésű fekete vízmentes ru-
gany eső-öt ny.**

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapest

írásbeli megbízások gyorsan. Nagy árjegyz. künk kívánatra ingyen.